

LA RENDA BÀSICA UNIVERSAL I LA DONA

RAÚL GARCÍA-DURÁN

Palafregell, Catalunya

La Renda Bàsica Universal (RBU) és el dret de tothom a rebre individualment una renda que li permeti satisfer les necessitats. Per què? Perquè la riquesa no la produeixen només els que treballen sinó també la natura i el treball de les generacions anteriors. Es calcula en el 50% de la renda *per càpita*, i hi ha riquesa per donar-la fins i tot als països empobrits, molts estudis ho demostren.

Situació de la dona

Segons l'ONU, el treball assalariat produeix només el 25% de la riquesa, la resta el produeix el treball domèstic, el voluntari i el d'autosubsistència, tots tres més femenins que masculins. Malgrat que les dones realitzen més de la meitat del treball, només un terç són activitats remunerades. Les dones amb feina remunerada tenen una jornada de treball domèstic suplementària, segons les dades oficials, de tres hores diàries, tot i que de fet són moltes més. La dona està clarament discriminada.

Algunes dades d'Espanya: És evident la realització d'una doble jornada per les dones, treball fora i a casa, essent un 25% major el temps d'oci dels homes. El salari femení és un 30% inferior al de l'home. El 77% de l'economia submergida està realitzada per dones. L'atur femení és molt més gran que el dels homes. Dels contractes indefinits el 67% són masculins davant d'un 33% femení. Segons la visió oficial, el 70% de les dones són inactives, realitzen *les seves labors*. A escala mundial: El 80% dels 1.200 milions de persones que viuen sota el llindar de la pobresa són dones. Dues de cada tres persones aturades són dones.

Un canvi significatiu dels últims anys és l'increment de la taxa d'activitat femenina, que es deu principalment a l'increment del nivell educatiu femení i a la modificació del comportament de les dones respecte del treball remunerat. Progressivament, les dones s'incorporen al mercat de treball amb la intenció de continuar-hi tot i les càrregues familiars. Malgrat això, la voluntat de les dones topa amb resistències, dins la família, davant el repartiment de les responsabilitats i la falta de serveis públics, cosa que ha conduït a una reducció de la natalitat per poder mantenir-se en el mercat de treball amb menys càrregues familiars. L'increment de la incorporació de la dona al treball ha anat acompanyada d'un augment de l'atur femení, fet que demostra la incapacitat del mercat de treball per respondre a l'increment de la demanda laboral per part de les dones. La taxa d'atur femení

es manté superior a la dels homes inclosos els períodes de bonança econòmica, de manera que actualment representa el doble del masculí. Ara bé, quan l'atur afecta a les dones gaudeix de major tolerància social, ni els partits polítics ni els sindicats han mostrat que la disminució de l'atur femení fos una de les seves preocupacions.

Com afecta la RBU a la dona?

Encara que no sigui, ni molt menys, la solució a tots aquests problemes, i potser fins i tot, si no va acompanyada d'altres mecanismes d'alliberament, un parany, un bombó per gastar en la seva *feminitat*, convertida en atracció al mascle segons els codis masculins. La RBU suposa:

a) la consideració de la dona com a persona, subjecte actiu independent, amb necessitat i possibilitat de decidir el seu paper en la vida, amb l'opció de viure en família o no,

b) un ingrés independent del marit facilitant que la convivència es doni només quan és desitjada i disminuint per tant la situació d'inferioritat en el si de la parella,

c) el reconeixement, encara que infravalorat, del valor del treball domèstic, facilitant la superació de la seva maleïcció,

d) fer que sigui més fàcil que, en disposar de temps lliure, el marit pugui participar més del treball domèstic, encara que pot succeir tot el contrari: *ja estàs pagada, o sigui que treballa*,

e) la fi dels valors masculins de treball per sobre de tot;

f) superar el posar la raó econòmica per sobre dels sentiments, encara que sigui un dret econòmic, aquesta és la seva principal limitació,

g) tenir més temps de cuidar-se a si mateixa, que no té res a veure amb el culte al cos, és un valor altament femení en el millor sentit de la paraula (a imitar pels homes), i un plaer a no perdre per l'esclavitud del treball assalariat,

h) la creació de noves formes de relacions, amistats i el treball voluntari fora de casa,

i) el trencar amb la falsa recerca d'igualtat amb l'home a través del treball assalariat.

¡Visca la dona i la Renda Bàsica Universal!

Nota important: aquest article està basat en l'excel·lent llibret *Mujer y Renta Básica*, editat per AREBA 